

Vsebina

Zanimivo

Bodo okoljsko ozaveščeni porabniki spremenili kmetijstvo? ... 4

Prioritete rejcev molznic. 5

Sadjarstvo

Racionalno namakanje v nasadu jablan 6

Poljedelstvo

Priporočila za varstvo in foliarno prehrano ozimnih in jarih žit . 9

Varstvo koruze pred škodljivimi organizmi 12

Sortni izbor krompirja v letu 2018 15

Reportaža

Z mirnopedskimi govedorejci na Štajerskem. 18

Živinoreja

Orodje LGAN Milk+ za lažjo izbiro najboljših silažne koruze ... 21

Seznam priporočenih hibridov koruze za silažo v letu 2018 ... 25

Ohranjanje drežniške koze in tradicije planšarstva. 26

Tehnika

Claas Roadshow 30

Novo registrirani traktorji v januarju 2018. 31

Sušenje sena pozimi? 33

Pravni kotichek / Gospodarjenje

Predpisi na področju kmetijstva, 35

Ukrep dodatnega vračila trošarine za pogonska goriva pri odpravi posledic škode zaradi prenamnožitve populacij podlubnikov. 35

Prejeli smo

Družinska kmetija ali velik nateg 36

Recept

Hiša mora dišati po praznikih 37

Obvestila

Akcija za nove naročnike 38

Glasilo Društva kmetijskih svetovalcev Slovenije

Obvestila Zveze strojnih krožkov

Član EUROFARM združenja vodilnih kmetijskih časopisov

Član žirije za izbor traktorja leta

Izdajatelj: Kmetijska založba d.o.o.

Uredniški odbor:

Marjan Dolensek (kmetijska tehnika, gradnje),
Tatjana Čop
Veronika Valentar
Zorica Abraham Panič

Naslovnica: Jerneja Golob

Glavni in odgovorni urednik: Andrej Golob
Tehnični urednik, oblikovanje: Janez Grabec
Grafična priprava: Kmetijska založba d.o.o

Tisk: Malex, d.o.o.

Naklada: 5000 izvodov

Naslov uredništva:

KMETOVALEC, Stari trg 278, 2380 Slovenj Gradec
tel.: 02 885 67 00 in 05 901 05 76

E pošta: kmetovalec@km-z.si, http://www.kmetovalec.com

Naročnine in oglasno trženje:

KMETIJSKA ZALOŽBA d.o.o.
Stari trg 278, 2380 Slovenj Gradec
tel.: 05 901 05 76

E pošta: oglasi@km-z.si

Cena posamezne številke: 5 €

Letna naročnina (12 števil): 50 €,

za tujino: 80 €

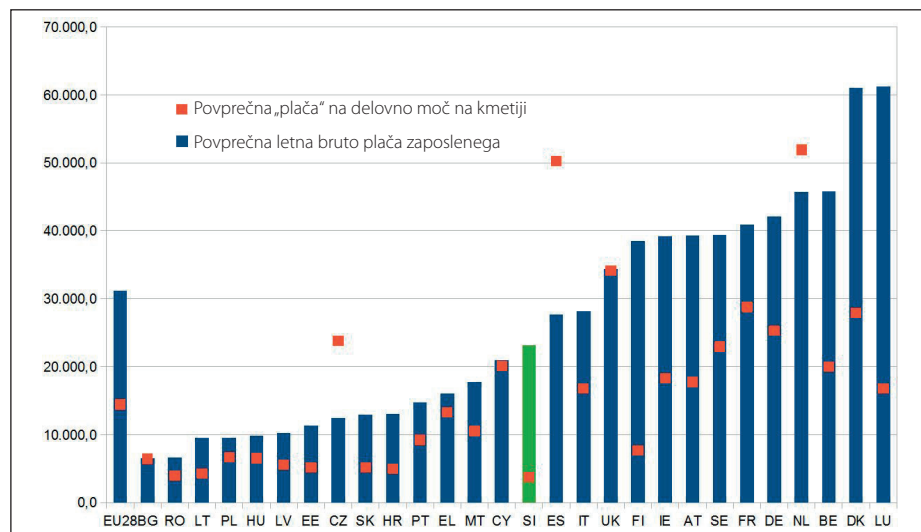
9,5% DDV vključen v ceno

Ko je že izgledalo, da ne bomo imeli prave zime, je ta le pokazala svoje kremplje. A saj je bolje tako, naj bosta februar in začetek marca mrzla, pomlad pa takšna, kot se spodobi. Namesto toplega konca zime in pozeb v pozni pomladi, kot smo jih doživljali zadnji leti.

Je pa ta poznozimski čas, ko debela snežna odeja in nizke temperature ne omogočajo zunanjih del, dobrodošel za razprave o bodočem razvoju kmetijstva pri nas in po svetu. Še zlasti v luči nove skupne kmetijske politike po letu 2020. S to politiko je veliko zmede. Ravno danes so na RTV spet na veliko razglabljali o tem, kako nam kljub subvencijam samooskrba s hrano pada. Ljudje božji, dajte si že enkrat dopovedat, da je namen subvencij ravno zmanjšati presežke hrane v EU! Pričakovati pri nas ravno nasprotno učinke je precej neresno. Seveda je novica zbudila poplavo komentarjev na družbenih omrežjih, v katerih v glavnem napadajo kmete in jim očitajo izkoriščanje davkoplačevalcev.

Subvencij se le lotil tudi Andrej Podpečan, katerega prispevek lahko preberete v tem Kmetovalcu. Tudi njemu ne gre v račun, zakaj nam subvencije uničujejo samooskrbo in male kmetije. On bi sicer težavo reševal po okusu birokratov z uvedbo statusa aktivnega kmeta. Seveda bi to spet zahtevalo ogromno administriranja in zaposlitev kupa dodatnih birokratov, ki bi lahko spet stavkali. Rešitev je čisto preprosta: uvedba premij namesto subvencij. Za tiste, ki ne ločite obeh pojmov: premija se izplačuje kot dodatek na enoto pridelka (nagrada za pridne), subvencija je podpora na površino (potuha za lene). Premije je kmetijska politika poznala v Jugoslaviji in tudi v Evropi. V času pomanjkanja po drugi svetovni vojni so ravno s pomočjo premij močno povečali kmetijsko pridelavo. Ker so kmetje v osnovi pridni, so jih premije preveč vzpodbujale in sorazmerno hitro so kmetijsko pridelavo toliko povečali, da so se države zahodne Evrope namesto s pomanjkanjem začele srečevati z ogromnimi presežki hrane. V poznih osemdesetih je prišlo do velikega zasuk kmetijske politike v EU (uvedba kvot in subvencij ter ukinitve premij) in ko se je vanjo včlanila Slovenija, je morala to politiko prevzeti. Glede na strukturo slovenskega kmetijstva je evropska kmetijska politika zanj škodljiva, kar kažejo tudi rezultati. Kot ugotavlja Podpečan, pri nas družinska kmetija preživi predvsem na račun zastojnega dela družinskih članov, sorodnikov in prijateljev. Le malo razvoja kmetij je posledica podjetniških aktivnosti, velika večina napredka (ki predvsem v obliki novih strojev tako bode v oči fovšljive nekmete) je rezultat zastojnega dela in vlaganj sredstev, pridobljenih izven kmetijske dejavnosti, torej gre za hobi razvoj. Zunanja sredstva predstavljajo v glavnem plače in pokojnine, precej manj je subvencij in nepovratnih sredstev. Dokaz te trditve je razviden iz spodnje slike. Na njej so primerjave med zaslužkom zaposlenega in delovne moči na kmetiji po članicah EU. Za slovenske kmete so podatki porazni – so najslabše plačani v celi EU (pod zaslužek so všteti prihodki od prodaje kot tudi subvencije ter odšteti stroški). Celo v državah z bistveno nižjim standardom (Bolgarija, Romunija) so kmetje bolje plačani. Še slabšo sliko daje primerjava s plačami zaposlenih – res se v veliki večini držav kmetje po zaslužku ne morejo primerjati z zaposlenimi, v povprečju njihov zaslužek doseže le polovico zaposlenega. Slovenija tudi tu izstopa: „zaposleni“ na kmetiji dobijo v povprečju manj kot petino plače zaposlenih v podjetjih in seveda niti približno ne dosežejo „zajamčene“ minimalne plače. Kljub temu so kmetje še vedno tarča zavisti in nanje se ob vsaki priložnosti zliva gnojnica. Res je peščica uspešnih in velikih kmetov, ki imajo srečo in poberejo veliko subvencij in nepovratnih sredstev, velika večina pa pobira le drobtine. Enako bi bilo soditi ves javni sektor po peščici zaslužkarjev (seznam teh ravno kroži po spletu te dni), ki služijo stotisoče evrov in to dejansko brez kakšnih stroškov. Seveda si ne kupujejo traktorjev, ampak vikende in jahte ter raznorazni luksuz, kar je za široko javnost očitno manj moteče.

Skratka, s slovensko kmetijsko politiko je nekaj hudo narobe. Očitno to, kar je dobro za Evropo, ni dobro za nas. Ker Juncker sedaj ponuja možnost večjih odklonov od SKP, upam, da bomo to znali izkoristiti.

Vaš urednik